

Domænefond skulde dannes ved, at der for de 15,000 Kr. halvårlig plus det Renteudbytte, der efterhaanden opnaas af Fondens Midler, opkøbes saadanne Kreditforeningsobligationer, i hvilke umyndiges Midler maa anbringes, og paa den Maade skulde man da i December 1973 være i Besiddelse af en Fond paa godt 8 Mill. Kr. Indtil den Tid skulde altsaa Renterne af Domænefonden anvendes til Forøgelse af Fonden; efter den Tid skulde Renterne tilflyde Kassebeholdningen, og der er fastsat her i Forslaget, at til den Tid vil Lovgivningsmagten kunne disponere over Fonden. Det er altsaa ikke udelukket, at man, hvis man finder det hensigtsmæssigt, kan anvende Fonden til Afdrag paa Statskassens Gæld eller paa anden Maade. Men man vil i alt Fald til den Tid have et Aktiv af omtrent samme Værdi som det, man nu giver Afkald paa.

Et Forslag af denne Art giver efter mit Skøn ikke Anledning til synderlig Kamp om Enkelthederne. Det er et Forslag, som jeg maa betragte som i det væsentlige til at tage eller til at forkaste. Jeg maa bestemt fastholde, at Synspunktet saa vel for Kommissionens som for Regeringens Arbejde med denne Sag har været dette, at man vilde skaffe gammel Irritation, gammel Følelse af Uret ud af Verden, man vilde bort fra en Række Smaaafgifter, som for Statskassen var kostbar og for Opkræverne besværlig at have med at gøre, og derfor vilde man bringe et vist Offer. Hvis Rigsdagen vil stille sig paa Ydernes Standpunkt — og det er bekendt nok, at der er nogle af Yderne, som mene, at der ved dette Forslag ikke er givet dem tilstrækkeligt, og som f. Eks. forlange betydelig større Reduktion af de tre Kategorier af Afgifter, jeg nævnede før — hvis Rigsdagen vil stille sig paa disse Ydernes Side og sige: det er ikke tilstrækkeligt, der maa ofres mere, saa kunde Regeringen for sit Vedkommende ikke medvirke til, at Forslaget blev til Lov, saa maatte det falde bort. Om Ændringer af Enkeltheder synes jeg heller ikke, at der i synderlig Grad kan blive Tale. Kommissionen har jo skaffet sig en Sagkundskab paa dette Omraade, som vi andre paa ingen Maade kunne hamle op med. I Kommissionen har der ogsaa siddet Flok, der stod i nær Forbindelse med de umiddelbart interesserede, med Afgiftsyderne. Juridisk Indsigt har været udmærket repræsenteret, og naar man i Kommissionen ved et Kompromis er kommen til en fælles Indstilling, forekommer det mig ikke klogt at rokke ved dette Kompromis. Jeg maa altsaa i det væsentlige betragte Forslaget som væ-

rende til at tage eller forkaste og mene, at der med Hensyn til Afløsningsvilkaar neppe bør være Tale om synderlige Ændringer. Imidlertid skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie. Jeg tror, at det vil være rigtigt og forsvarligt at lovgive paa dette Punkt og dermed skaffe en gammel Kilde til Utilfredshed og Rivninger mellem Statsmagten og Borgerne ud af Verden.

Piper: Naar dette Forslag er fremkommet, skyldes det jo utvivlsomt den Lovgivning, som fandt Sted i 1903 med Afskrivning af gamle Skatter o. s. v. Det er da let forklarligt, at en Del Borgere, som havde andre gamle Skatter og Byrder hvilende paa deres Ejendomme, ved at se disse gamle Grundskatter og Tiender hævede kom i Tanker om, at det ogsaa var rart at blive af med disse. Der fandt Overvejelser Sted, og der blev fremsendt Andragender. Regeringen valgte da, som omtalt af den højtærede Finansminister den Vej at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af det foreliggende Spørgsmaal, og Kommissionen udførte et stort og omfattende Arbejde, og ogsaa et vanskeligt Arbejde, thi i mange Tilfælde var det slet ikke let at afgøre, om man havde en Skat eller en resterende Del af Købesummen for den paagældende Ejendom for sig. Naar man i 1903 er gaaet bort fra de andre gamle Skatter og Byrder, er der noget vist tiltalende i at faa gjort rent Bord, ikke alene for Ydernes Vedkommende, men ogsaa for Administrationens Vedkommende, idet en Mængde af disse Byrder ere for de enkelte ikke ret store, men frembyde et ganske overordentligt stort Arbejde hvert Aar med Udskrivning af Protokoller og Indskrivning i Skattebøger o. s. v., saaledes at det maa være en betydelig Lettelse for Administrationen først at faa dem slaaet sammen til eet Beløb og endelig en Gang i Fremtiden at blive fri for dem. Jeg er nu ikke helt klar over, om dette er lykkedes ved det foreliggende Lovforslag, om der ikke endnu er Smaaafgifter, som ikke ere komne med, men det kan den højtærede Finansminister maaske svare mig paa. Man har f. Eks. i Københavns Amt noget, der hedder Smaaredsel og Tørvepenge. Jeg ved ikke, om disse Afgifter ere med eller kunne indtages under det, der omhandles i dette Lovforslag. Ellers vil jeg henstille, om man ikke kunde blive enig om at tage de Ting med, hvis man vedtager Lovforslaget. Det er ganske ubetydelige Beløb, det drejer sig om for Staten, men Ulejligheden for Administrationen er ikke mindre af den